

РЕШЕНИЕ

№ 9165

гр. София, 08.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7911** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ЛУКОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ПО-01-140/02.07.2025г. на директора на Б. дирекция „3. район“ към Министерството на околната среда и водите (МОСВ). С оспорвания административен акт, на основание чл.52, ал.1, т.4, чл.79а, ал.1, т.1 и т.4 от Закона за водите (ЗВ) е: 1) ОТКАЗАНО продължаване срока на действие на Разрешително за водовземане от подземни води чрез съществуващо водовземно съоръжение №41590067/18.05.2009г., продължено с Решение №ПО-01-65/24.03.2015г., издадени от директора на Б. дирекция „3. район“ (Басейновата дирекция или БДЗБР) и 2) ОТНЕТО Разрешително за водовземане от подземни води чрез съществуващо водовземно съоръжение №41590067/18.05.2009г., продължено с Решение №ПО-01-65/24.03.2015г., издадени от директора на БДЗБР.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че дружеството не е било уведомено за започнало производство по отнемане на Разрешителното за водовземане от подземни води и съответно не му е била дадена възможност да участва в това производство и да защити своите права и законни интереси. Твърди, че освен бензиностанцията, която „Лукойл България“ ЕООД стопанисва, в същия имот има изграден комплекс за автосервиз с автомивка, който е отдаден под наем на трето лице за срок от 3 години с договор от 01.02.2024г. Сочи, че оспорваният административен акт за отнемане на Разрешителното за водовземане поставя дружеството в

невъзможност да изпълнява задълженията си по договора за наем, тъй като обектът няма да може да се ползва за част от предназначението си „за автомивка“. Оспорва като недоказан извода на административния орган, че дружеството не е упражнявало правата, предоставени с Разрешителното за водовземане, в определения в него срок. Смята, че в процесното Решение не са изложени мотиви за отказа да се продължи срокът на действие на Разрешителното за водовземане. Чрез процесуалния си представител юр. А. С. моли съда да отмени Решение №ПО-01-140/02.07.2025г. и да осъди ответника да му заплати сторените разноски по водене на делото за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - ДИРЕКТОР на Б. дирекция „3. район“, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.05.2009г., на основание чл.44, ал.1 и чл.52, ал.1, т.3 ЗВ, директорът на Б. дирекция „3. район“ е издал на „Лукойл България“ ЕООД Разрешително с №41590067 за водовземане от подземни води от подземно водно тяло: Порови води в палеогенски седиментен комплекс с код: BG4G00000Pg038, чрез водовземно съоръжение – Сондажен кладенец (СК) – 1, разположен в урегулиран поземлен имот (УПИ) I₂₈₈₂₀ по плана на [населено място], собственост на „Лукойл България“ ЕООД.

С Решение №ПО-01-65/24.03.2015г. директорът на БДЗБР е продължил срока на действие на Разрешително за водовземане от подземни води №41590067/18.05.2009г. до 18.05.2025г. и съответно го е изменил в частта „водовземно съоръжение“ и „място на водовземане“: Тръбен кладенец СК-1 с рег. №763 в УПИ I₂₈₈₂₀ по плана на [населено място].

Административното производство е образувано по Заявление с вх. №ГР-259/24.04.2025г. подадено от „Лукойл България“ ЕООД. Директорът на Басейновата дирекция е бил сезиран с искане за продължаване срока на действие на Разрешителното за водовземане от подземни води №41590067/18.05.2009г., на основание чл.72, ал.1, т.2, чл.78 и чл.79, ал.2 и ал.3 ЗВ и чл.172 – чл.174 от Наредба №1/10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (Наредба №1/2007г.). Със Заявлението е била представена Анализирани информация от подземен собствен мониторинг на подземните води и изпълнение на условията на Разрешително за водовземане от подземни води №41590067/18.05.2009г. и Протоколи от изпитване с №, [рег.номер на МПС] /23.08.2019г., Е1843 А/24.08.2020г., Е1592 А/09.08.2021г., Е1810 А/18.08.2022г., Е2274 А/30.08.2023г., Е2169 А/19.08.2024г.

На 04.02.2025г. длъжностни лица в БДЗБР са извършили проверка на обект: Тръбен кладенец изграден на територията на бензиностанция „Л.“ Б-068 в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 55871.514.6876 по Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) на [населено място], собственост на „Лукойл България“ ЕООД. Предмет на проверката е било изпълнение на условията вписани в Разрешителното за водовземане от подземни води №41590067/18.05.2009г. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол (КП) №КД-01-240-(300), който видно от отбелязването на последната му страница е бил връчен на управителя на проверявания обект.

Производството е приключило с издаване на процесното Решение №ПО-01-14/02.07.2025г.

За изясняване спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Договор за наем на недвижим имот №202400384000/01.02.2024г.; Заповед №1285/21.06.2024г. на кмета на [община]; Разрешение

№ДК 07-08/18.04.2008г. за ползване на строеж: „Реконструкция на бензиностанция с АГСС и обслужваща сграда, външно електрозахранване и МКТП“ в УПИ I-28820, кв.140 по плана на [населено място], с възложител „Лукойл България“ ЕООД; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №4038/11.10.2006г. като Акт №99, том X., дело №3322/2006г.; Договор за доставка на вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води №1495/25.07.2014г.; Декларации по чл.194б ЗВ с №, № КД-09-308/17.01.2022г., КД-09-96/10.01.2023г.; КД-09-65/10.01.2024г., КД-09-727/24.01.2025г.; Справка водоползване и дължими такси от 31.01.2025г.; Доклади по Разрешително за водовземане от подземни води, вкл. минерални, съответно от 08.02.2023г., 05.02.2024г., 12.02.2025г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на административния акт, чиито законни интереси са непосредствено засегнати от него.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №ПО-01-140/02.07.2025г. е постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.79а, ал.1 във вр. с чл.52, ал.1, т.4 ЗВ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред него въпрос.

Процесното Решение е издадено и в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Редът и условията за ползване на водите и на водните обекти са регламентирани в Закона за водите и подзаконовите нормативни актове по неговото приложение.

Съгласно чл.39 ЗВ използването на водите и водните обекти включва водовземане и ползване на водния обект. Разрешително за водовземане се изисква във всички случаи, освен в изрично посочените в чл.44, ал.1, т.1 – т.4 ЗВ. Според определението на чл.44, ал.2 ЗВ водовземането включва отнемането на води от водните обекти и/или отклоняването им от тях, както и използването на енергията на водата. В чл.48 ЗВ са регламентирани задълженията на водоползвателите – титуляри на разрешителни, сред които са: да използват рационално водните ресурси, да намаляват загубите на вода, като и да полагат грижи за опазване на околната среда (т.1); да използват водите и водните обекти в съответствие с целите, за които са предоставени (т.2); да поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните (т.3); да измерват и да водят отчет за изземваните и използваните води, за отвежданите и изпусканите води, за нивата на подземните води, а при хидротехнически подпорни съоръжения - за водните стоежи до максимално ниво, както и за замърсяващите вещества, според изрично посочените в разрешителното условия (т.6); да изпълняват условията в издадените им разрешителни по реда на този закон (т.11).

Според чл.78 ЗВ срокът на действие на разрешителното за водовземане от подземни води може да

бъде продължен от органа по чл.52, ал.1 ЗВ, който е бил компетентен да го издаде, когато са изпълнени условията на ал.2: искането от титуляря да е подадено преди изтичане на срока на действие на разрешителното; да не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и да са изпълнени условията на даденото разрешително. От друга страна законът – чл.79а, ал.1, допуска органът издал разрешителното за водовземане или ползване на водния обект, да постанови неговото отнемане при наличие на поне едно от изрично посочените условия: а) неизползване на изградена водностопанска система за срок една година; б) осъществяване на водовземане и/или ползване извън целите, посочени в разрешителното; в) нарушаване условията на разрешителното; г) неупражняване на права, предоставени с разрешителното, в определения в него срок; д) неупражняване на права в определените в разрешителното параметри на използването; е) установено неблагоприятно

въздействие върху условията на корабоплаването по река Д. вследствие на изземване на наносни отложения от река Д. съгласно разрешителното, издадено по чл.52, ал.1, т.2; ж) промяна на корабоплавателния път в случаите, когато при новото трасе на пътя се създават предпоставки за застрашаване сигурността на корабоплаването поради близостта на обекта - предмет на разрешителното, издадено по чл.52, ал.1, т.2.

В случая, с доказателствата събрани в административното производство, е било безспорно установено, че жалбоподателят – титуляр на Разрешителното за водовземане от подземни води, не е упражнявал даденото му право за отнемане на води от подземното водно тяло и не е използвал изградената водностопанска система, представляваща тръбен кладенец в УПИ I-28820, кв.140 по плана на [населено място] в срока на действие на разрешителното от 01.01.2021г. до датата на проверката – 04.02.2025г. В КП от проверката (№КД-01-240-(300) са отразени следните установявания: Обектът бензиностанция „Л.“ Б-068 работи. На място в имота има изградено водовземно съоръжение – тръбен кладенец около устието на който е изградена бетонова шахта, покрита с метален капак. За измерване на ползваните водни обеми от тръбния кладенец е монтирано измервателно устройство с фабр. №GG14530129 и показание 000575 м³, което е идентично с отчетеното при проверка, извършена през 2023г. Измервателното устройство има здрава заводска пломба и 2 бр. пломби със знак МОСВ/БДБл. След пробно пускане на помпеното оборудване се установява, че измервателният уред работи и отчита преминаващите през него водни количества. Констатирано е също, че обектът - бензиностанция „Л.“ Б-068, се водоснабдява от водопроводната мрежа на ВиК [населено място] въз основа на Договор за доставка на вода, отвеждане и пречистване на отпадните води от 2014г.

Тези констатации не са били оспорени от жалбоподателя, на когото КП от проверката е бил редовно връчен на 04.02.2025г. Изводът на административния орган, че дружеството не е упражнявало правата по даденото му Разрешително за водовземане от подземни води не се оспорва и в настоящото производство и се потвърждава от събраните писмени доказателства, включително представените от „Лукойл България“ ЕООД Декларации по чл.194б ЗВ с №, № КД-09-308/17.01.2022г., КД-09-96/10.01.2023г.; КД-09-65/10.01.2024г., КД-09-727/24.01.2025г., Справка водоползване и дължими такси от 31.01.2025г. и Доклади по Разрешително за водовземане от подземни води, вкл. минерални от 08.02.2023г., 05.02.2024г., 12.02.2025г. От същите е видно, че след 01.01.2021г. до датата на проверката 04.02.2025г. отнетият годишен воден обем от водното тяло е 0 (нула) куб.м.

Какви са били причините, поради които титулярят на Разрешителното за водовземане не е упражнявал предоставените му права и не е използвал изградената водностопанска система, е въпрос, който е ирелевантен за законосъобразността на административният акт за отнемане на даденото Разрешителното за водовземане от подземни води по реда на чл.79а ЗВ. Неотнормисим към

законосъобразността на процесното Решение е и въпросът свързан с изпълнение на задълженията по сключения с трето лице договор за наем от 01.02.2024г., още повече, че видно от последния водовземното съоръжение, както и Разрешителното за водовземане не са включени в неговия предмет, нито са обект на задълженията на наемодателя.

След като са настъпили основания за отнемане на Разрешителното за водовземане от подземни води, изрично предвидени в чл.79а, ал.1, т.1 и т.4 ЗВ, то очевидно не са били налице основания за продължаване на срока на действието му след 18.05.2025г. При това издаденото от директора на БДЗБР процесно Решение за отказ за продължаване срока на действие на Разрешителното за водовземане от подземни води №41590067/18.05.2009г. и за отнемане на последното е законосъобразен и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛУКОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ПО-01-140/02.07.2025г. на директора на Б. дирекция „З. район“ към Министерството на околната среда и водите.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова